

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1601. usque ad annum 1605

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1776

VD18 90118790

§. 68. Alphonsi Gesualdi Cardinalis obitus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67204](#)

Sæc. XVII. tiorem reddat Sac. Congregat. de causa
A. C. 1603 sis magni momenti in defectu vel ab-
sentia Episcopi.

§. LXVIII.

Alphonsi Gesualdi Cardinalis obitus.

*Ciacon. in vita Pii IV.
tom. 3.
p. 936.
Aubery in vit. Card.*

Inter Purpuratos, qui præsentem aumnum sibi vitæ termino funestum habebant, primo loco recensendus videtur Alphonsus Gesualdus patria Neapolitanus ex Nobilissima Compsarum Comtum familia oriundus. Hic morum integritate, ac scientiarum laude insignis Protonotarii Apostolici munere fungebatur, aucta que nominis sui gloria postum a Pio IV. Diaconus Cardinalis S. Cæciliae & Archiepiscopus Complani die decima quarta Aprilis anno Domini millesimo quingentesimo sexagesimo primo, postea Regnante Pio V. Presbyter ejusdem Ecclesiæ renuntiatur. Demum sub Gregorio XIII. Episcopus Albanus, sub Sixto V. Portuensis, ac tandem sedente Gregorio XIV. Ostiensis Cardinalis Episcopus, Sacreque Collegii Decanus nominabatur: Non multo post præter Picenam Legationem, rituumque Præfecturam gravissimis Rebus publicæ negotiis præficeretur, quibus in officiis semper præclara justitiae, fa-

pientiae

Sæc. XVII.
A.C. 1603.

pientiæ & Religionis specimina dederat; in eo enim singularis modestia, summa judicii maturitas, raraque rerum gendarum experientia ac dexteritas emicabat: Pauperum Parens, Doctorum fautor, ac severus Ecclesiasticæ disciplinæ cultor Metropolitanam Ecclesiam Neapolitanam, ad quam a Clemente VIII. anno Salutis nostræ millesimo quingentesimo nonagesimo sexto evehebatur, unacum Palatio Episcopali ædificiorum fabricis, vasis aureis, argenteisque exornabat, ac integrum Templum picturis aliisque pretiosis donis tam in vita, quam post mortem testamenti tabulis locupletabat. Nec Neapoli tantum sed & Romæ pia ejus liberalitas celebrabatur; præclaram enim Basilicam Patribus Theatinis erigicurabat, quod tamen opus absolvere haud poterat, morte præventus: obiit enim Neapoli hoc anno die decima quarta Februarii sepultus in sua Cathedrali. Hujus Viri jacturam ipse Clemens VIII. literis ad Canonicos suos datis deplorans, in hæc verba erupit: *Nos Viri pietate & vitæ integritate, ac multis meritis præclari atque in hoc Sacro Ordine amplissimi mortem dolemus.* Intervit Alphonfus septem Pontificum comitiis.

§. LXIX.